

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 440

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 2 iulie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		
2.	— Decizie privind convocarea Camerei Deputaților și Senatului în sesiune extraordinară	2
DECIZII ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
3.	— Decizie privind desemnarea persoanei împuternicite să transmită actele Parlamentului României și ale Camerei Deputaților spre publicare în Monitorul Oficial al României	3
4.	— Decizie privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune extraordinară	3–4
DECIZII ALE SENATULUI		
3.	— Decizie privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară	4–8
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 542 din 24 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010.....	8–10
	Decizia nr. 545 din 24 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	11–13
	Decizia nr. 549 din 24 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	14–16

DECIZII ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR SENATUL

DECIZIE
privind convocarea Camerei Deputaților și Senatului
în sesiune extraordinară

Având în vedere cererea Birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului,

în temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 89 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 4/1992, cu modificările și completările ulterioare, și art. 84 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților și Senatul se convoacă în sesiune extraordinară în ședință comună în data de 3 iulie 2012, ora 10,00.

Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru sunt cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 2 iulie 2012.
Nr. 2.

ANEXĂ

SESIUNEA EXTRAORDINARĂ
Ordinea de zi și programul de lucru pentru ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului
din ziua de marți, 3 iulie 2012

I. Ordinea de zi

1. Numirea președintelui Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune.
Propunerea Comisiilor pentru cultură ale celor două Camere ale Parlamentului
2. Votul secret cu bile privind numirea președintelui Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune.
3. Prezentarea de către primul-ministru a Raportului cu privire la deciziile adoptate în cadrul reuniunii Consiliului European din perioada 28—29 iunie 2012, urmată de dezbateri.

II. Programul de lucru

Marți, 3 iulie 2012
— ora 10,00 — până la finalizare

DECIZII ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR****DECIZIE****privind desemnarea persoanei împuternicite să transmită
actele Parlamentului României și ale Camerei Deputaților
spre publicare în Monitorul Oficial al României**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2012 privind unele măsuri de reorganizare și pentru modificarea Legii nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României și ale Ordinului secretarului general al Guvernului nr. 591/2012 privind procedurile publicării, republicării și rectificării, precum și ale publicării în numere speciale, cu tiraj limitat, a actelor în Monitorul Oficial al României,

președintele Camerei Deputaților d e c i d e:

Articol unic. — Se împuternicește secretarul general al Camerei Deputaților să transmită actele Parlamentului României și ale Camerei Deputaților spre publicare în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 2 iulie 2012.

Nr. 3.

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR****DECIZIE****privind convocarea Camerei Deputaților
în sesiune extraordinară**

Având în vedere solicitarea Biroului permanent al Camerei Deputaților, în temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 31 alin. (1) lit. b) și art. 84 alin. (2) și (4) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților se convoacă în sesiune extraordinară în data de 3 iulie 2012, ora 16,00.

Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru sunt cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 2 iulie 2012.

Nr. 4.

**SESIUNEA EXTRAORDINARĂ
pentru ședința Camerei Deputaților din ziua de marți, 3 iulie 2012**

I. Proiectul ordinii de zi a Camerei Deputaților

1. Proiectul de hotărâre privind încetarea unui mandat de deputat (PH CD 23/2012)
2. Proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 121/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x 57/2012)
3. Proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice (PL-x 47/2012)
4. Proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2011 privind preluarea de către Agenția Națională de Administrare Fiscală a unor creanțe deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și pentru reglementarea unor dispoziții referitoare la înființarea unei societăți comerciale (PL-x 55/2012)
5. Proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor (PL-x 673/2011)
6. Proiecte de hotărâri privind încetarea unor mandate de deputat
Sub rezerva primirii rapoartelor Comisiei juridice, de disciplină și imunități

II. Proiectul programului de lucru

Marți, 3 iulie 2012

— orele 16,00—18,00	Dezbateri asupra problemelor înscrise pe ordinea de zi
— ora 18,00	Votul final

DECIZII ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE

privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară

În temeiul prevederilor art. 63 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale art. 81 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

se convoacă Senatul în sesiune extraordinară, în data de 3 iulie 2012, pentru dezbateră și adoptarea inițiativelor legislative prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Senatul, convocat în sesiune extraordinară, se va întruni, în plen, marți, 3 iulie 2012, ora 16,00.

PREȘEDINTELE SENATULUI

VASILE BLAGA

București, 2 iulie 2012.

Nr. 3.

Proiecte de lege și propuneri legislative ce urmează a fi dezbătute de Senat în sesiunea extraordinară

1. Proiectul de lege privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale (39 de articole) (L 168/23.04.2012)
(termen de adoptare tacită: la 12 zile în sesiunea următoare)
Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială
Caracterul legii: ordinară

2. Propunerea legislativă privind modificarea alin. (1) al art. 25 din Legea nr. 214/2011 pentru organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor (articol unic, cu o modificare) (L 191/23.04.2012) — raport suplimentar
(termen de adoptare tacită: la 12 zile în sesiunea următoare)
Raport: Comisia pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală
Caracterul legii: ordinară

3. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare (articol unic, cu 3 modificări) (L 231/08.05.2012) — raport de respingere
(termen de adoptare tacită: la 20 de zile în sesiunea următoare)
Raport: Comisia pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală
Caracterul legii: organică

4. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (articol unic, cu 3 modificări) (L 263/21.05.2012)
(termen de adoptare tacită: la 23 de zile în sesiunea următoare)
Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială
Caracterul legii: organică

5. Propunerea legislativă privind completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (articol unic, cu două modificări) (L 205/23.04.2012) — raport de respingere
(termen de adoptare tacită: la 12 zile în sesiunea următoare)
Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială
Caracterul legii: organică

6. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (articol unic, cu două modificări) (L 207/23.04.2012) — raport de respingere
(termen de adoptare tacită: la 12 zile în sesiunea următoare)
Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială
Caracterul legii: organică

7. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (articol unic, cu o modificare) (L 208/23.04.2012) — raport de respingere
(termen de adoptare tacită: la 12 zile în sesiunea următoare)
Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială
Caracterul legii: organică

8. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (3 articole, cu 3 modificări) (L 209/23.04.2012) — raport de respingere
(termen de adoptare tacită: la 12 zile în sesiunea următoare)
Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială
Caracterul legii: organică

9. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (două articole, cu două modificări) (L 224/02.05.2012) — raport de respingere
(termen de adoptare tacită: la 17 zile în sesiunea următoare)
Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială
Caracterul legii: organică

10. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 292/2011 privind asistența socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011 (două articole, cu două modificări) (L 225/02.05.2012) — raport de respingere
(termen de adoptare tacită: la 17 zile în sesiunea următoare)
Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială
Caracterul legii: organică

11. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 292/2011 privind asistența socială (articol unic, cu o modificare) (L 256/21.05.2012) — raport de respingere
(termen de adoptare tacită: la 23 de zile în sesiunea următoare)
Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială
Caracterul legii: organică

12. Proiectul de lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață și pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1.454/2004 pentru aprobarea criteriilor de implantare a structurilor de vânzare cu amănuntul cu suprafață mare și definirea tipologiei structurilor de vânzare [articol unic + ordonanță (3 articole, cu două modificări)] (L 280/12.06.2012)
(termen de adoptare tacită: la 18 zile în sesiunea următoare)
Raport: Comisia economică, industriei și servicii
Caracterul legii: ordinară

13. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea operatorilor economici care desfășoară activități de reparații, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucție a vehiculelor rutiere, precum și de dezmembrare a vehiculelor scoase din uz (două articole, cu 4 modificări) (L 261/21.05.2012)
(termen de adoptare tacită: la 23 de zile în sesiunea următoare)
Raport: Comisia economică, industriei și servicii
Caracterul legii: ordinară

14. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii petrolului nr. 238/2004 (articol unic, cu o modificare) (L 245/21.05.2012) — raport de respingere
(termen de adoptare tacită: la 23 de zile în sesiunea următoare)
Raport: Comisia economică, industriei și servicii
Caracterul legii: organică

15. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art. 15 alin. (1) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii (articol unic, cu o modificare) (L 294/12.06.2012) — raport de respingere
(termen de adoptare tacită: la 34 de zile în sesiunea următoare)
Raport: Comisia economică, industriei și servicii
Caracterul legii: ordinară

16. Propunerea legislativă privind completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie (articol unic, cu 7 modificări) (L 197/23.04.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 12 zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială
Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului

Caracterul legii: ordinară

17. Propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copilului (două articole, cu 6 modificări) (L 203/23.04.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 12 zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială

Caracterul legii: organică

18. Propunerea legislativă pentru modificarea alin. (1) al art. 139 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii (articol unic, cu o modificare) (L 204/23.04.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 12 zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială

Caracterul legii: organică

19. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap (articol unic, cu 6 modificări) (L 206/23.04.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 12 zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială

Caracterul legii: organică

20. Propunerea legislativă privind crearea unor oportunități de asigurare pentru persoanele care nu au calitatea de pensionari și care nu au fost asigurate în sistemul public de pensii (7 articole) (L 219/02.05.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 17 zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială

Caracterul legii: organică

21. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 226/2006 privind încadrarea în condiții speciale a unor locuri de muncă (articol unic, cu o modificare) (L 229/08.05.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 20 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială

Caracterul legii: ordinară

22. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă (articol unic, cu 3 modificări) (L 249/21.05.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 23 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială

Caracterul legii: ordinară

23. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă (articol unic, cu 20 de modificări) (L 303/18.06.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 37 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială

Caracterul legii: ordinară

24. Propunerea legislativă privind modificarea Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat (articol unic, cu o modificare) (L 251/21.05.2012) — raport de respingere (termen de adoptare tacită: la 23 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru muncă, familie și protecție socială

Caracterul legii: ordinară

25. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății (articol unic, cu 6 modificări) (L 269/21.05.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 23 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru sănătate publică

Caracterul legii: ordinară

26. Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr. 151/2010 privind serviciile specializate integrate de sănătate, educație și sociale adresate persoanelor cu tulburări din spectrul autist și cu tulburări de sănătate mintală asociate (9 articole) (L 227/8.05.2012) — procedură de urgență — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 20 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru sănătate publică

Caracterul legii: ordinară

27. Propunerea legislativă privind înființarea, funcționarea și organizarea cabinetelor de consiliere pentru criza de sarcină (17 articole + anexă) (L 275/29.05.2012) — raport de respingere (termen de adoptare tacită: la 20 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru sănătate publică

Caracterul legii: ordinară

28. Propunerea legislativă privind transferul cu titlu gratuit a exploatărilor miniere Berbești-Alunu din domeniul public al Statului și în administrarea Societății Naționale a Lignitului Oltenia în domeniul public al Statului și în administrarea Consiliului Județean Vâlcea (două articole) (L 265/21.05.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 23 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări

Caracterul legii: organică

29. Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (6 articole cu 29 modificări + anexă) (L 215/02.05.2012)

(termen de adoptare tacită: la 17 zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului

Caracterul legii: organică

30. Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică (articol unic, cu 15 modificări) (L 291/12.06.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 34 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului

Caracterul legii: ordinară

31. Propunerea legislativă privind instalarea de camere video în secțiile de votare (două articole) (L 292/12.06.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 34 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului

Caracterul legii: ordinară

32. Propunerea legislativă pentru modificarea art. 47 al Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare (două articole, cu o modificare) (L 290/12.06.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 34 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului

Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări

Caracterul legii: organică

33. Propunerea legislativă privind transmiterea cazărilor defazectate din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea consiliilor locale (7 articole) (L 274/29.05.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 28 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului

Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională

Caracterul legii: ordinară

34. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 155/2010 — Legea poliției locale (articol unic, cu o modificare) (L 295/12.06.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 34 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului

Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională

Caracterul legii: organică

35. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea unor acte normative în vederea eliminării cărților de alegător ca document în baza căruia se exercită dreptul de vot (4 articole, cu 11 modificări) (L 284/12.06.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 34 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională

Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului

Caracterul legii: organică

36. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului (două articole, cu 3 modificări) (L 230/08.05.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 20 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală

Caracterul legii: organică

37. Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr. 46/2008 — Codul silvic (articol unic, cu două modificări) (L 248/21.05.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 23 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală

Caracterul legii: ordinară

38. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art. 18 din Legea fondului funciar nr. 18/1991 (două articole, cu două modificări) (L 268/21.05.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 23 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală

Caracterul legii: organică

39. Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 și a Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997 (5 articole, cu 7 modificări) (L 289/12.06.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 34 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală

Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări

Caracterul legii: organică

40. Propunerea legislativă pentru interzicerea scoaterii din circuitul agricol a terenurilor arabile (4 articole) (L 273/29.05.2012) — raport de respingere

(termen de adoptare tacită: la 28 de zile în sesiunea următoare)

Raport: Comisia pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală

Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări

Caracterul legii: organică

41. Proiectul de lege privind scoaterea din fondul forestier național a unor terenuri aflate în proprietatea publică a statului și transmiterea acestora din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, Direcția Silvică Neamț, în administrarea Consiliului Județean Neamț, în vederea realizării obiectivului de investiții „Protecție și consolidare infrastructură, calibrare albie și apărări de maluri pod b.a. pe DJ 207C peste Siret km 6+075, comuna Ion Creangă, județul Neamț” (L 288/2011/23.03.2012) — reexaminare (la cererea Președintelui României) — raport suplimentar

Raport: Comisia pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală

Caracterul legii: organică

42. Proiectul de lege privind completarea art. 136 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (propunere legislativă) (articol unic, cu două modificări) — adoptat tacit de Camera Deputaților (L 683/17.12.2009) — raport de respingere

Raport: Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări

Caracterul legii: organică

43. Propunerea legislativă privind înființarea, organizarea și funcționarea instanțelor pentru soluționarea litigiilor de muncă și asigurări sociale (20 de articole) — respinsă de Camera Deputaților (L 564/22.10.2009) — raport de respingere

Raport: Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări

Caracterul legii: organică

44. Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 73/1993 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ (propunere legislativă) (două articole, cu 3 modificări) — adoptat de Camera Deputaților (L 426/15.06.2010) — raport de respingere

Raport: Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări

Caracterul legii: organică

45. Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 22 mai 1992 (propunere legislativă) (articol unic, cu o modificare) — adoptat tacit de Camera Deputaților (L 187/22.02.2011) — raport de respingere

Raport: Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări

Caracterul legii: organică

46. Proiectul de lege privind modificarea și completarea art. 84 din Legea audiovizualului nr. 504/2002 (propunere legislativă) (articol unic, cu o modificare) — adoptat tacit de Camera Deputaților (L 684/17.12.2009) — raport de respingere

Raport: Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări

Caracterul legii: organică

47. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 144 (r1) din 21/05/2007, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 3 august 2009, privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate (articol unic, cu 3 modificări) — respinsă de Camera Deputaților (L 625/19.11.2009) — raport de respingere

Raport: Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări

Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități

Caracterul legii: organică

48. Propunerea legislativă privind modificarea art. 41 al Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate (două articole) — respinsă de Camera Deputaților (L 331/18.05.2010) — raport de respingere

Raport: Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări

Caracterul legii: organică

49. Proiectul de lege privind împărțirea administrativ-teritorială a României (propunere legislativă) (18 articole) — adoptat tacit de Camera Deputaților (L 189/22.02.2011) — raport de respingere

Raport: Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului

Caracterul legii: organică

50. Propunerea legislativă privind Statutul de autonomie al Ținutului Secuiesc (127 articole + anexă) — respinsă de Camera Deputaților (L 566/13.10.2005) — raport de respingere

Raport: Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări

Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului

Caracterul legii: organică

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 542

din 24 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010, excepție ridicată de Federația

Națională a Pensionarilor din România în Dosarul nr. 7.220/3/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 830D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 7.220/3/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a**

contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010.

Excepția a fost ridicată de Federația Națională a Sindicatelor Pensionarilor din România cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ având ca obiect „obligația de a face”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate aduc atingere dreptului la un nivel de trai decent. În acest sens, arată că, potrivit Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, începând cu data de 1 ianuarie 2009 valoarea punctului de pensie nu poate fi mai mică de 45% din salariul mediu brut. Or, dispozițiile de lege criticate stabilesc un procent mai mic decât cel prevăzut de Legea nr. 19/2000, rezultând o reducere a punctului de pensie. De asemenea, sunt încălcate și dispozițiile art. 44 din Constituție și cele ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece pensia reprezintă un „bun”. Totodată, întrucât prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2009 aduc atingere drepturilor fundamentale amintite, sunt înfrânte și prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție. În sprijinul celor susținute, arată și faptul că Guvernul României a utilizat excedentele bugetelor de asigurări sociale în alte scopuri decât cele destinate potrivit legii, ceea ce echivalează cu o exproprie a acestor fonduri, aducându-se astfel atingere dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Constituție. De asemenea, consideră că dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 aduc atingere dreptului câștigat prin Legea nr. 19/2000, contravin obligației statului de a crea condițiile necesare creșterii calității vieții și încălcă obligația respectării Constituției și a supremației sale. În legătură cu această din urmă critică arată că motivele de ordin financiar care au stat la baza prevederilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 nu pot justifica încălcarea dispozițiilor constituționale invocate. În ceea ce privește Legea nr. 12/2010, susține că aceasta, fiind o lege ordinară, nu poate modifica dispozițiile unei legi organice, așa cum este Legea nr. 19/2000. În acest sens, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 82/2009.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal arată că este neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 și a art. 16 alin. (1) din Legea nr. 12/2010, deoarece aceste texte de lege au avut o aplicare limitată în timp, și anume doar pentru anul 2010. Noua reglementare în domeniul pensiilor, respectiv Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, nu a mai preluat modalitatea de calcul și actualizare a punctului de pensie în funcție de salariul mediu brut, prevăzută de art. 80 din Legea nr. 19/2000 — abrogată în prezent. Prin urmare, nici soluția legislativă criticată nu a mai fost preluată de noua reglementare legală în materie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 919 din 29 decembrie 2009, dispoziții potrivit cărora „*Prevederile art. 80 alin. (1) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în anul 2010.*”

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 27 ianuarie 2010, dispoziții potrivit cărora „*Valoarea punctului de pensie este de 732,8 lei și se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.*”

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate aduc atingere următoarelor prevederi constituționale: art. 47 alin. (1) referitor la nivelul de trai, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 115 alin. (5) referitor la domeniul de reglementare al ordonanțelor de urgență, art. 135 alin. (2) lit. f) privind obligația statului de a crea condițiile necesare creșterii calității vieții și art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției și a supremației sale. De asemenea, invocă încălcarea dispozițiilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispoziții privind proprietatea.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin decizii anterioare, precum Decizia nr. 173 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 5 aprilie 2011, sau Decizia nr. 89 din 27 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 21 martie 2011, a constatat că textele legale criticate au avut o aplicare limitată în timp, nemaifiind în vigoare la data pronunțării. Astfel, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, a respins ca devenite inadmisibile excepțiile de neconstituționalitate.

În cauza de față, Curtea observă că, ulterior pronunțării deciziilor amintite mai sus, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

Prin urmare, având în vedere considerentele Deciziei nr. 766/2011, Curtea urmează a analiza constituționalitatea textelor de lege cu care a fost sesizată, care continuă să-și producă efectele în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

Astfel, examinând textele de lege criticate, Curtea reține că, potrivit art. 47 din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale și măsuri de protecție socială, în condițiile stabilite de lege. Astfel, legiuitorul are libertatea de a stabili drepturile de asigurări sociale cuvenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul

lor valoric, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare. Prin urmare, valoarea punctului de pensie, limita maximă a cuantumului pensiei, condițiile de recalculare și de recorelare a pensiilor anterior stabilite, ca și indexarea acestora nu se pot reglementa decât în raport cu resursele fondurilor de asigurări sociale disponibile.

Cu toate acestea, libertatea legiuitorului de reglementare a dreptului la pensie nu este una absolută. Astfel, prin Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a subliniat faptul că „Cuantumul pensiei, stabilit potrivit principiului contributivității, se constituie într-un drept câștigat, astfel încât diminuarea acesteia nu poate fi acceptată nici măcar cu caracter temporar. Prin sumele plătite sub forma contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale, persoana în cauză, practic, și-a câștigat dreptul de a primi o pensie în cuantumul rezultat prin aplicarea principiului contributivității; astfel, contributivitatea, ca principiu, este de esența dreptului la pensie, iar derogările, chiar și temporare, referitoare la obligația statului de a plăti cuantumul pensiei rezultat în urma aplicării acestui principiu afectează substanța dreptului la pensie”.

Referindu-se, de asemenea, la garanțiile constituționale ale dreptului la pensie, Curtea, prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, a reținut însă și faptul că, „deși consacră dreptul la pensie, art. 47 alin. (2) din Constituție nu oferă garanții și cu privire la algoritmul de creștere a cuantumului acesteia în viitor”.

În concluzie, având în vedere cele arătate mai sus, precum și faptul că dispozițiile de lege criticate nu au ca efect o reducere a cuantumului pensiei aflate în plată, ci o stagnare a creșterii acestuia, respectiv o creștere mai mică decât cea raportată la procentul de 45% din salariul mediu brut, Curtea apreciază că aceste dispoziții se încadrează în limitele constituționale referitoare la respectarea dreptului la pensie.

Curtea constată însă că autorul excepției de neconstituționalitate își raportează critica sa la dispozițiile constituționale și internaționale privind dreptul de proprietate privată, fără a invoca în mod expres dispozițiile art. 47 alin. (2) din Constituție.

Or, Curtea reține, în acord cu cele statuate prin Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, că art. 47 alin. (2) din Constituție „nu califică dreptul la pensie doar din perspectiva unui interes patrimonial al persoanei, ci, consacrand în mod expres dreptul la pensie ca un drept fundamental, impune statului obligații constituționale suplimentare, astfel încât să se

asigure un nivel de ocrotire a acestui drept superior celui prevăzut de Convenție și de protocoalele sale adiționale”.

Prin urmare, Curtea nu ar putea reține o încălcare a dreptului la pensie din perspectiva dispozițiilor constituționale și internaționale privind dreptul de proprietate privată în măsura în care a constat conformitate textelor de lege criticate cu dispozițiile art. 47 alin. (2) din Constituție.

În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea obligației de ordin constituțional a statului de a crea condițiile necesare creșterii calității vieții, Curtea reține că această obligație trebuie apreciată în funcție de condițiile sociale și economice ale momentului. Or, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2010 a fost emisă în contextul crizei economice din anul 2009 a cărei perspectivă era aceea de amplificare, așa cum de altfel se arată și în preambulul ordonanței. Această situație a impus adoptarea de urgență a unor măsuri care să ducă la diminuarea dezechilibrelor existente și menținerea deficitului bugetar în limite sustenabile pentru a crea premisele relansării economice. În atari condiții, păstrarea nivelului cuantumului pensiei la cel aflat în plată și modificarea condițiilor de creștere în viitor a pensiilor nu pot fi privite ca o încălcare a dispozițiilor art. 47 alin. (1) și a celor ale art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție.

Cât privește critica referitoare la utilizarea în mod ineficient a sumelor de bani destinate bugetelor de asigurări sociale, Curtea observă că o asemenea critică nu privește probleme de constituționalitate de competența instanței de contencios constituțional, aceasta nefiind abilitată să se pronunțe asupra modului de aplicare a dispozițiilor legale de către autorități.

În sfârșit, analizând critica referitoare la imposibilitatea modificării prin dispozițiile unei legi ordinare a prevederilor unei legi organice, critică ce vizează art. 16 alin. (1) din Legea nr. 12/2010, Curtea reține că, potrivit celor statuate în Decizia nr. 328 din 26 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 11 februarie 2003, Legea nr. 19/2000 a fost adoptată de Parlament cu respectarea dispozițiilor art. 74 alin. (1) din Constituție, respectiv cu majoritatea de voturi cerută pentru adoptarea legilor organice, deși sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale nu este echivalent cu regimul general privind protecția socială. Prin urmare, modificarea dispozițiilor Legii nr. 19/2000 nu era condiționată de respectarea majorității necesare legilor organice.

De altfel, Curtea observă că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 12/2010 nu dispun o modificare ori suspendare a dispozițiilor Legii nr. 19/2000, așa cum se procedează prin art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009, ci reglementează, de sine stătător, valoarea punctului de pensie începând cu anul 2010.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010, excepție ridicată de Federația Națională a Pensionarilor din România în Dosarul nr. 7.220/3/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 545

din 24 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Emanuela Adimi și alții în Dosarul nr. 3.324/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 886D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 902D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Cătălina Surcel, prin Sindicatul Liber Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale în Dosarul nr. 13.364/63/2011 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 902D/2011 la Dosarul nr. 886D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 902D/2011 la Dosarul nr. 886D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 98 din 7 februarie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 27 iunie 2011 și 30 iunie 2011, pronunțate în dosarele nr. 3.324/40/2011 și nr. 13.364/63/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă și Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, respectiv ale Legii nr. 285/2010, în ansamblu, excepție ridicată de Emanuela Adimi și alții, respectiv de Cătălina Surcel, prin Sindicatul Liber Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale**

în cauze având ca obiect soluționarea contestațiilor introduse împotriva deciziilor de reîncadrare și de stabilire a drepturilor salariale aferente potrivit dispozițiilor Legii nr. 285/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate, perpetuând reducerea salarială prevăzută de Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, încalcă dreptul la salariu, precum și dreptul de proprietate privată. Se susține că astfel restrângerea temporară a salariului a devenit una definitivă.

Mai mult, în Dosarul nr. 886D/2011, dat fiind că autorii excepției sunt judecători, se apreciază că sunt încălcate și dispozițiile constituționale ce se referă la statutul acestora. Totodată, este invocată Cauza C-310/10 (*Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești împotriva Ștefan Agafitei și alții*), soluționată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, arătându-se că, prin hotărârea pronunțată, această instanță ar fi decis că dreptul primar al Uniunii Europene „se opune unei decizii a Curții Constituționale prin care li se interzice instanțelor naționale să înlăture aplicarea unor dispoziții interne pe care le consideră contrare dreptului Uniunii” și că judecătorul național este obligat să înlăture „dacă este necesar, din oficiu, aplicarea dispozițiilor legislative naționale sau a deciziilor Curții Constituționale care sunt contrare dreptului Uniunii”.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată. Se mai arată că textul legal criticat este constituțional în măsura în care reducerea cuantumului salariilor rămâne totuși o măsură cu caracter temporar și este justificată de o situație excepțională, a cărei rezolvare impune o atare diminuare.

Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată. Se face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, arătându-se totodată că nicio dispoziție constituțională nu garantează a un anumit cuantum al salariului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului, în Dosarul nr. 886D/2011, consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, făcând largi referiri la Decizia Curții Constituționale nr. 1.655 din 28 decembrie 2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, și ale Legii nr. 285/2010 în ansamblul său. În realitate, se constată că autorii excepției, prin critica lor de neconstituționalitate, vizează doar art. 1 din Legea nr. 285/2010, text asupra căruia Curtea urmează să se pronunțe prin prezenta decizie și care are următorul cuprins: „(1) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(2) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*

(3) *Cuquantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.*

(4) *Cuquantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuquantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(5) *În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”*

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 privind nivelul de trai, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 125 privind statutul judecătorilor și art. 148 alin. (2) privind aplicarea cu prioritate a reglementărilor Uniunii Europene cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne. De asemenea, sunt invocate în susținerea excepției și prevederile art. 15 paragraful 3 privind derogarea în caz de stare

de urgență din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 privind protecția proprietății din Protocolul adițional la Convenție, precum și cele statuate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin Hotărârea din 7 iulie 2011, pronunțată în Cauza C-310/10 (*Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești împotriva Ștefan Agafiței și alții*).

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate sunt aplicabile în continuare raportului juridic dedus judecării, astfel încât instanța constituțională urmează a se pronunța pe fondul excepției de neconstituționalitate. În acest sens se reține că acestea au mai format obiectul controlului de constituționalitate în raport cu critici similare de neconstituționalitate, Curtea respingându-le ca neîntemeiate.

Astfel, spre exemplu, prin Decizia nr. 199 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012, Decizia nr. 98 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 20 aprilie 2012, sau Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 20 ianuarie 2011, Curtea a arătat că a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuquantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuquantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și 874 din 25 iunie 2010, în sensul revenirii cel puțin la cuquantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010.

Pe perioada cât drepturile salariale stabilite sunt inferioare momentului iunie 2010 înseamnă că, în continuare, există o restrângere a exercițiului unui drept fundamental, respectiv a dreptului la salariu, drept corolar al dreptului la muncă. Curtea a reținut că o atare restrângere a acestui drept constituțional respectă exigențele art. 53 din Constituție, întrucât restrângerea operată este prevăzută printr-o lege, se impune în măsura în care este necesară reducerea cheltuielilor bugetare, a fost determinată de apărarea securității naționale — concept care nu implică numai securitatea militară, ci are și o componentă socială și economică —, este necesară într-o societate democratică, ea răspunzând unei situații de criză economică și socială majoră a societății, este proporțională în raport cu situația care a determinat-o, respectiv criza economică accentuată, păstrează un echilibru just între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului, este aplicată în mod nediscriminatoriu, respectiv întregului personal plătit din fonduri publice, și nu aduce atingere substanței dreptului, din moment ce condițiile prevăzute la art. 53 din Constituție, analizate anterior, sunt respectate. De asemenea, măsura criticată are un caracter temporar, aplicându-se pe parcursul anului 2011, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat. Astfel, este evident că restrângerea exercițiului unui drept trebuie să dureze numai atât timp cât se menține amenințarea în considerarea căreia această măsură a fost edictată.

Nu în ultimul rând, Curtea a observat că, prin Opinia nr. 598 din 20 decembrie 2010 a Comisiei de la Veneția, dată la cererea președintelui Curții Constituționale a Macedoniei, opinie care a fost adoptată la a cea de-a 85-a sesiune plenară a Comisiei de la Veneția din 17—18 decembrie 2010, s-a arătat că o situație de criză economică este un temei suficient de grav pentru a determina o măsură de reducere a salariilor aplicată

nediscriminatoriu întregului personal plătit din fonduri publice, statul având o anumită marjă de apreciere în a adopta astfel de măsuri atunci când apar turbulențe economice grave care afectează întregul său sistem economic și financiar.

Cu alte cuvinte, o situație de criză economică este un temei suficient de grav pentru a determina o măsură de reducere a salariilor aplicată nediscriminatoriu întregului personal plătit din fonduri publice.

Așa cum rezultă din răspunsul Comisiei de la Veneția, statul are o anumită marjă de apreciere în a adopta astfel de măsuri atunci când apar turbulențe economice grave care afectează întregul său sistem economic și financiar; astfel, Curtea a constatat că acest lucru se constituie chiar într-un veritabil argument suplimentar, în sensul că statul poate, în mod temporar, decide reducerea salariilor întregului personal plătit din fonduri publice în limite rezonabile, și nu numai al judecătorilor — care ocupă o poziție distinctă în arhitectura statului —, răspunzând astfel unei situații de gravă criză economică ce afectează statul — *qui potest plus, potest minus*.

Curtea a mai arătat că drepturile salariale constituie un bun care intră în sfera de protecție a dreptului de proprietate. Desigur, acest lucru nu vizează drepturile salariale viitoare, ci numai cuantumul sumelor aferente salariilor care sunt certe, lichide și exigibile.

De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și 44.605/11 *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 16, a stabilit că salariile viitoare cu greu pot fi considerate ca fiind un bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenție. Prin aceeași decizie, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat, în privința reducerilor salariale operate prin Legea nr. 118/2010, că, și dacă salariile viitoare ar fi considerate bunuri, ingerința (reducerea) este prevăzută de lege, aceasta urmărește o cauză de utilitate publică (salvarea echilibrului bugetar al statului) și respectă un just echilibru între interesele generale ale colectivității și interesele individuale ale cetățeanului (paragrafele 17—20). Totodată, Curtea a atras atenția că autoritățile naționale se află într-o poziție mai favorabilă decât judecătorul internațional de a aprecia „utilitatea publică” (paragraful 19).

Rezultă că, în cauză, autorii excepției nu pot invoca protecția dreptului de proprietate din moment ce salariile viitoare nu pot fi considerate bunuri și, prin urmare, textele constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate privată și protecția proprietății nu au incidență în cauză.

Curtea a mai reținut că prevederile criticate respectă cerințele art. 16 din Constituție, aplicându-se tuturor persoanelor

plătite din fonduri publice, persoane care se află într-o situație juridică diferită față de cele care lucrează în mediul privat.

În privința art. 47 referitor la nivelul de trai, Curtea a statuat că nivelul de trai decent este un concept relativ, ceea ce înseamnă că, în stabilirea sau definirea acestuia, legiuitorul are un rol preponderent în funcție de capacitatea economică și financiară a țării; or, salariile plătite din fonduri publice respectă un atare nivel, ele neputând coborî sub salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, respectiv 670 RON pentru anul 2011 (a se vedea, în acest sens, Hotărârea Guvernului nr. 1.193/2010 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 9 decembrie 2010), fiind deci, de principiu, superioare din punctul de vedere al cuantumului acestui nivel apreciat ca minim al decenței în privința cuantumului salariilor.

Referitor la invocarea Cauzei C-310/10, soluționată prin Hotărârea din 7 iulie 2011, pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, Curtea a reținut că autorii excepției, în mod eronat, trag anumite concluzii care nu rezultă din considerentele acestei hotărâri. Paragrafele 46 și 47 ale hotărârii abordează chestiuni care țin de repartizarea de competențe între Uniune și statul membru, fără a aduce în discuție efectele unei decizii ale instanței constituționale române. Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că, „deși necesitatea de a asigura interpretarea uniformă a normelor dreptului Uniunii poate, astfel cum s-a amintit anterior, să justifice extinderea competenței Curții în materie de interpretare la conținutul unor astfel de norme, inclusiv în ipoteza în care acestea sunt aplicabile numai indirect unei situații date, în considerarea faptului că o normă de drept național face trimitere la acestea, nu este în schimb posibil ca, pe baza aceleiași considerații și fără a fi încălcată repartizarea competențelor între Uniune și statele sale membre, să se confere supremație normei respective a dreptului Uniunii în raport cu normele interne de rang superior, care ar impune, într-o astfel de situație, înlăturarea aplicării respectivei norme de drept național sau a interpretării date acesteia”. Rezultă, așadar, că domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice ține de competența statului membru, și nu a Uniunii, ceea ce înseamnă că acesta nu intră sub incidența reglementărilor Uniunii Europene.

Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 199 din 6 martie 2012, a reținut că susținerile autorilor excepției referitoare la încălcarea generică a reglementărilor Uniunii Europene sunt mai degrabă niște afirmații subiective, fără a ridica probleme de constituționalitate, iar salarizarea personalului din fonduri publice este și va rămâne o competență exclusivă a statelor membre.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Emanuela Adimi și alții în Dosarul nr. 3.324/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și de Cătălina Surcel, prin Sindicatul Liber Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale în Dosarul nr. 13.364/63/2011 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 549

din 24 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul „Sindprim” din Vaslui în Dosarul nr. 485/89/2011 al Tribunalului Vaslui — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 966D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.066D/2011, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Beatrice-Valentina Ciuciu, Lenuța Maței, Gabriela Turcu, Antonia Ștefan, Cateluța Pâslaru, Tudorița Banea, Valentina Secuianu, Liliana Palamaru, Luminița Oprea, Margioala Gavrilă, Mariana Ifrim, Silvia Ciobotaru, Zizi Ilie, Carmen Ifemie, Beatrisa Cocoș, Florentina Chirilă, Lizica-Daniela Copăceanu, Monica Viorica Trifan, Nicoleta Ianuș, Cătălin Nedelcu, Maria Mihai, Dorina Iorga — aprod în cadrul Judecătoriei Tecuci și Dumitru Chircă în Dosarul nr. 3.608/121/2011 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 966D/2011 și nr. 1.066D/2011, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.066D/2011 la Dosarul nr. 966D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 1.786/2011 din 23 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 485/89/2011, **Tribunalul Vaslui — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea**

nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Excepția a fost ridicată de Sindicatul „Sindprim” din Vaslui, prin reprezentant Mariana Șălaru Mariana, cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

Prin Sentința civilă nr. 1.460 din 11 iulie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 3.608/121/2011, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.**

Excepția a fost ridicată de Beatrice-Valentina Ciuciu, Lenuța Maței, Gabriela Turcu, Antonia Ștefan, Cateluța Pâslaru, Tudorița Banea, Valentina Secuianu, Liliana Palamaru, Luminița Oprea, Margioala Gavrilă, Mariana Ifrim, Silvia Ciobotaru, Zizi Ilie, Carmen Ifemie, Beatrisa Cocoș, Florentina Chirilă, Lizica-Daniela Copăceanu, Monica Viorica Trifan, Nicoleta Ianuș și Cătălin Nedelcu — grefieri în cadrul Judecătoriei Tecuci, de Maria Mihai — agent procedural în cadrul Judecătoriei Tecuci, de Dorina Iorga — aprod în cadrul Judecătoriei Tecuci și de Dumitru Chircă — șofer în cadrul Judecătoriei Tecuci, cu prilejul soluționării unui litigiu civil având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât modifică situații juridice definitiv stabilite, sub aspectul executării unei obligații aferente unui raport de muncă încheiat. În acest sens, arată că dispozițiile art. 25 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice au prevăzut acordarea unui premiu anual, iar la sfârșitul anului 2010 situația juridică a acestui an era definitiv stabilită, astfel că, în anul 2011, atunci când trebuia să se facă plata efectivă a drepturilor pentru anul 2010, nu se mai putea modifica această situație juridică. Deși Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, coroborată cu Legea nr. 285/2010, nu a mai prevăzut acordarea premiului anual, această prevedere nu putea opera decât de la începutul anului 2011, respectiv pentru activitatea desfășurată pe anul 2011. De asemenea, arată că în anul 2010 a fost în vigoare Legea-cadru nr. 330/2009, care nu a specificat în art. 30 alin. (7) că premiul anual nu se acordă. Astfel, se aduce atingere dreptului la măsuri de protecție socială, garantat constituțional, principiului neretroactivității, dar și statutului profesiei, așa cum acesta rezultă din prevederile art. 124 și 125 din Legea fundamentală. Totodată, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 44 din Constituție, premiul anual pe 2010 reprezentând un drept câștigat. De asemenea, este restrâns exercitiul unor drepturi sau libertăți, fără respectarea condițiilor impuse de art. 53 din Constituție. În sprijinul celor susținute, invocă o bogată jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a demonstra că prevederile art. 8 din Legea nr. 285/2010 nu sunt în acord cu cerințele de protecție a proprietății private impuse de art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, amintesc jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și concluziile Comisiei Europene cu privire la obligația judecătorului național de a înlătura din oficiu aplicarea unei

reglementări interne sau a deciziilor Curții Constituționale care sunt contrare dreptului Uniunii (Cauza C-310/10).

Tribunalul Vaslui — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, textul de lege criticat contravenind principiului constituțional al neretroactivității legii civile, precum și dispozițiilor Legii fundamentale și internaționale privind garantarea dreptului de proprietate privată.

Tribunalul Galați — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că este dreptul statului de a determina ce sume vor fi plătite angajaților săi de la bugetul de stat, că a existat o lege publică și accesibilă prin care s-a dispus măsura restrângerii dreptului în discuție, iar această măsură are o motivație rezonabilă (stabilirea echilibrului bugetar), că măsura nu afectează substanța dreptului și are caracter temporar, precum și faptul că a fost aplicată fără discriminări tuturor salariaților bugetari.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate, cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, care au următorul cuprins: *„Sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011, acestea fiind avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, potrivit prevederilor prezentei legi.”*

Curtea constată că Legea nr. 285/2010 reglementează, după cum indică însuși titlul, salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, având deci aplicabilitate limitată doar la anul 2011. În legătură cu problematica examinării unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, a statuat că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”.

Așadar, deși dispozițiile de lege supuse examinării nu se mai încadrează în fondul activ al legislației, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestora, având în vedere că raportul juridic născut între angajat și angajator nu s-a stins în privința acordării premiului anual pe 2010, odată cu plata lunară a salariului în cursul anului 2011, tocmai din cauza faptului că angajatul contestă, potrivit legii, o eventuală neexecutare de către angajator a obligației sale privind premiul anual pe 2010, ceea ce califică situația în care se află autorii excepției ca fiind o *facta pendentia* (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.615

din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012).

Autorii excepției consideră că textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Constituție: art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 44 privind dreptul la proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 referitor la îndeplinirea justiției și art. 125 privind statutul judecătorilor. De asemenea, invocă încălcarea art. 20 din Constituție prin raportare la dispozițiile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea dreptului omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu același dispoziții ale Legii fundamentale și critici asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 257 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 16 mai 2012, Curtea a statuat că dispozițiile de lege criticate se aplică în egală măsură întregului personal din sectorul bugetar și că nu se poate vorbi despre drepturi fundamentale atunci când se reclamă încetarea acordării unui astfel de stimulent sau drept salarial suplimentar cum este premiul anual, așa încât nu este incident art. 41 din Constituție, care garantează salariaților dreptul la salariu. Totodată, prin aceeași decizie, s-a arătat că legiuitorul, prin art. 8 din Legea nr. 285/2010, a prevăzut ca sumele aferente premiului anual pentru anul 2010 să fie avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, prin includerea acestora în salariul/solda/indemnizația de bază a angajatului, potrivit reglementărilor din aceeași lege. Premiul anual pe anul 2010, având în vedere faptul că Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, a prevăzut un atare drept legal pentru anul 2010, iar legiuitorul nu l-a eliminat în cursul anului 2010, reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă, pe care angajatul o are asupra angajatorului public și constituie un „*bun*” în sensul art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar dispozițiile de lege criticate prevăd în același timp doar modalitatea prin care statul urmează să își execute într-un totu această obligație financiară, în forma arătată mai sus, fără a fi afectate în niciun fel cuantumul sau întinderea acestei creanțe. Așadar, Curtea a concluzionat că nu se poate reține încălcarea prevederilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate privată.

Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010, prin conținutul lor normativ, nu vizează efectele juridice stinse ale unui raport juridic născut sub imperiul legii vechi, pentru a fi posibilă constatarea încălcării principiului neretroactivității legii.

Curtea a mai constatat că majorarea salarială din anul 2011, rezultată ca urmare a includerii premiului anual din 2010 în salariul/solda/indemnizația de bază, este acordată și în continuare, dovadă că de la 1 ianuarie 2012 a rămas în plată același nivel al retribuției, în condițiile în care legiuitorul a ales să nu acorde niciun premiu anual pe anul 2011.

De asemenea, Curtea a reținut lipsa de relevanță a actelor Uniunii Europene invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Curtea mai reține că dispozițiile art. 124 și 125 din Constituție nu sunt incidente în cauză. Astfel, Curtea observă atât faptul că dreptul bănesc la care se referă textul de lege criticat nu fusese acordat în considerarea unei categorii socioprofesionale

speciale, ci întregului personal din sectorul bugetar, cât și faptul că textele constituționale invocate se referă la judecători, iar nu la categoria de personal pe care o reprezintă unii dintre autorii excepției, respectiv personal conex și auxiliar din justiție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul „Sindprim” din Vaslui în Dosarul nr. 485/89/2011 al Tribunalului Vaslui – Secția civilă și de Beatrice-Valentina Ciuciu, Lenuța Maftei, Gabriela Turcu, Antonia Ștefan, Căluțuța Pâslaru, Tudorița Banea, Valentina Secuianu, Liliana Palamaru, Luminița Oprea, Margioala Gavriliță, Mariana Ifrim, Silvia Ciobotaru, Zizi Ilie, Carmen Iftemie, Beatrisa Cocoș, Florentina Chirilă, Lizica-Daniela Copăceanu, Monica Viorica Trifan, Nicoleta Ianuș, Cătălin Nedelcu, Maria Mihai, Dorina Iorga — aprod în cadrul Judecătoria Tecuci și Dumitru Chircă în Dosarul nr. 3.608/121/2011 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

